

Альона Бугаєць,
асистентка кафедри міжнародного та
європейського права Національного
університету «Одеська юридична академія».
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5221-9117>

ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В ЕПОХУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

В статті розглядаються теоретико-правові та практичні питання, породжені необхідністю застосування авторського права в епоху штучного інтелекту. Підкреслюється, що розвиток технологій штучного інтелекту є однією з ключових характеристик сучасного етапу розвитку людства, результатом нової науково-технічної революції, що змінює суспільство та повсякденність в найбільш базових аспектах та в кожній сфері, яку тільки можна уявити.

Розглядаються базові підходи до проблеми авторського права в епоху штучного інтелекту. Наголошується, що відповідне правове регулювання може стати можливим виключно в разі уважного перегляду фундаментальних понять, пов'язаних з авторським правом, таких як «автор», «оригінальність», «творчість», «інтелект». Розглядаються погляди дослідників на ці поняття, зокрема в епоху штучного інтелекту, а також основні правові теорії, що описують сутність та походження авторського права. Робиться спроба прикласти дані теорії до творів, що виникли внаслідок застосування штучного інтелекту. Підкреслюється їхня невідповідність реальності, що виникає з появою штучного інтелекту та потреба в фундаментальній ревізії з метою приведення їх у відповідність фактичним вимогам правового регулювання.

В процесі дослідження застосовано комплекс загальнонаукових та спеціально-правових методів, зокрема формально-юридичний, порівняльно-правовий та системно-структурний, що дозволило всебічно проаналізувати трансформацію правових категорій в умовах сучасного науково-технічного розвитку.

Досліджуються перспективи врегулювання авторського права в епоху штучного інтелекту як індивідуального права людини, права машини, або гібридного права, що належить і людині і машині. Наголошується, що будь-який з цих фундаментальних шляхів вимагатиме, щонайменше частково, відмови від людиноцентричного підходу до авторського права та, ймовірно, до поняття права в цілому як сутності, що може належати лише людині. Досліджуються конкретні кейси, де проблематика визнання авторського права на об'єкти штучного інтелекту мала вирішальний вплив на реєстрацію авторських прав, а також на позицію авторів-людей щодо певних творів. Вказується на недостатню урегульованість піднятих в даних справах проблем, що призвело до двозначних та половинчастих результатів. Робиться висновок, що передумовою розв'язання проблеми авторського права штучного інтелекту є міждисциплінарність у дослідженні відповідної проблематики, що поєднала б методи і досягнення правова, філософії та інших наук.

Ключові слова: право інтелектуальної власності, авторське право, міжнародно-правове регулювання права інтелектуальної власності, штучний інтелект, авторське право в епоху штучного інтелекту.

Buhaiets A.

On the matter of definition of copyright in the era of artificial intelligence

The article examines theoretical, legal and practical issues raised by the need to apply copyright in the era of artificial intelligence. It is emphasized that the development of artificial intelligence technologies is one of the key characteristics of the current stage of human development, the result of a new scientific and technological revolution that is changing society and everyday life in the most basic aspects and in every area imaginable.

The research employs a set of general scientific and specialized legal methods, including the formal-legal, comparative-legal, and systemic-structural approaches, which made it possible to comprehensively analyze the transformation of copyright categories in the context of contemporary scientific and technological development.

The article examines basic approaches to the problem of copyright in the era of artificial intelligence. It is emphasized that appropriate legal regulation can only be possible if the fundamental concepts related to copyright, such as “author”, “originality”, “creativity”, “intelligence”, are carefully reviewed. The views of researchers on these concepts are considered, in particular in the era of artificial intelligence, as well as the main legal theories describing the essence and origin of copyright. An attempt is made to apply these theories to works that have arisen as a result of

the use of artificial intelligence. Their inconsistency with reality, which arises with the advent of artificial intelligence, and the need for a fundamental revision in order to bring them into line with the actual requirements of legal regulation are emphasized.

The prospects for regulating copyright in the era of artificial intelligence as an individual human right, a machine right, or a hybrid right belonging to both a human and a machine are explored. It is emphasized that any of these fundamental paths will require, at least in part, a rejection of the human-centric approach to copyright and, probably, the concept of law as a whole as an entity that can belong only to a person. Specific cases are studied where the issue of recognizing copyright for objects of artificial intelligence had a decisive impact on the registration of copyright, as well as on the position of human authors regarding certain works. The insufficient regulation of the issues raised in these cases is indicated, which led to ambiguous and half-hearted results. It is concluded that the prerequisite for solving the problem of copyright in artificial intelligence is interdisciplinarity in the study of the relevant issues, which would combine the methods and achievements of law, philosophy, and other sciences.

Keywords: intellectual property law, copyright, international legal regulation of intellectual property law, artificial intelligence, copyright in the era of artificial intelligence.

Постановка проблеми. Сучасний період все частіше називають добою штучного інтелекту – і не дарма. Цей феномен проникає в усі сфери життя та щоденно змінює їх. Нова науково-технічна революція, породжена технологією штучного інтелекту, змушує переосмислити цілі галузі та інститути права в світлі нових умов. Звісно, одним з основних питань тут постає питання авторського права. Чи може штучний інтелект бути автором? Якщо так, то чи означає це, що ми відмовляємося від людиноцентричного підходу в авторському праві і взагалі в правах людини? Якщо ж це неможливо, то хто володіє авторським правом на продукти штучного інтелекту? І чи не переходять вони одразу в категорію спільного надбання? Це лише побіжний опис значно ширшого кола питань, що породжені появою штучного інтелекту. В нашій статті ми не претендуємо відповісти на ці питання, розгляд яких потребуватиме значно ширшої праці, ніж наш короткий нарис. Ми прагнемо лише відзначити певні проблеми юридичної науки в сфері досліджень авторського права, що породжені появою штучного інтелекту, і спробуємо показати шляхи, якими потенційно могла б розвиватися науково-правова думка задля вирішення цих проблем.

Метою дослідження є виявлення правових аспектів авторського права в епоху штучного інтелекту.

Стан опрацювання проблематики авторського права в епоху штучного інтелекту можна визначити як двозначний. З одного боку, наявний цілий ряд робіт, та мало не щоденно з'являються нові праці, присвячені даній проблемі. Важливо згадати роботи П. Гольдстайна, С. М. Клейменової, І. В. Кульбабської, К. М. Міліциної, М. Трімбла та інших авторів. З іншого боку, всі ці роботи скоріше ставлять питання, ніж відповідають на них. Це зумовлює потребу в подальшому дослідженні обраної нами проблематики.

Виклад основного матеріалу. Дослідники теорії права [1, с. 373], так само як і юристи-практики [2], справедливо задаються питанням, чи можна штучний інтелект розглядати як автора. Дійсно, здатність бути автором є передумовою для виникнення авторського права та права інтелектуальної власності в більш широкому розумінні. Однак, нам уявляється, що відповідь на це питання передбачає більш глибокий пошук щодо того, що взагалі означає бути автором. Попередньо слід зазначити, що авторство та право власності не є синонімами в авторському праві. Хоча автор твору за помовчанням є першим власником авторського права на твір, така позиція може бути змінена законом. Авторство, як юридичне поняття, еволюціонувало досить по-різному в різних юрисдикціях, головним чином через різні стандарти оригінальності, застосовні для визначення того, чи існує авторське право [3].

Незважаючи на всі розбіжності, ключовим аспектом авторського права в різних юрисдикціях є те, що воно може належати лише людині. Твори, створені силами природи, тваринами та машинами, були позбавлені права на авторське право через відсутність автора-людини. Чинне міжнародно-правове та національно-правове регулювання визнає авторське право лише тоді, коли є авторський твір, який нерозривно пов'язаний із діяльністю людського інтелекту. Отже, будь-який твір, що не був створений людиною, не може вважатися таким, що захищений авторським правом.

Але що насправді означає бути автором? *Prima facie*, автор – це особа, яка створює твір, про який йде мова. Таким є визначення, що наведене в статті 1 Закону України «Про авторське право і суміжні права» [4]. Українське законодавче визначення є настільки стандартним та настільки схожим на визначення автора в праві інших країн, що не вбачається потреби навіть наводити будь-які інші визначення чи проводити будь-які порівняння. Універсально визнаним є те, що автором є той, хто застосовує необхідні нави-

чки та зусилля, пов'язані зі створенням, вибором або збиранням докупи детальних понять чи емоцій, які фіксуються в формі, що може бути сприйнята іншими людьми.

Як слушно стверджує К. М. Міліцина, поняття авторства означає здатність створити твір [5, с. 60]. Це, звичайно, не означає, що автор повинен бути в змозі повністю уявити кінцеву точку своєї роботи. Елементи у творі, які виникають несподівано чи випадково, або без попередньої концепції чи наміру в свідомості автора, все одно будуть захищені. Тим не менш слід вказати, що навіть для творів, створених випадково, має залишатися достатній причинно-наслідковий зв'язок між остаточним виразом і передбачуваним автором задумом [6].

Визначившись з цими попередніми базовими моментами авторства, перейдемо, нарешті, до розгляду того, чи може штучний інтелект бути автором. І перша проблема, з якою ми стикаємося, полягає в тому, що ШІ, принаймні на даному етапі його розвитку, не може самостійно задумати твір. Це означає, що він позбавлений початкового творчого імпульсу. З цього приводу Ч. Л. Сау та Д. Лім пропонують розділяти творчий акт, що відбувається за участі ШІ, на два етапи. Першим є те, що дослідники називають «етапом підказки». Це означає початковий крок, який здійснює користувач, аби надати електронній системі підказку у формі тексту, зображень, аудіо чи відео. Такі підказки самі по собі можуть бути об'єктам, що захищені правом інтелектуальної власності. Аналіз тут посиляється на традиційні принципи авторського права, згідно з якими користувач розглядається як автор підказки та типовий власник авторського права. Після того, як користувач надав підказку та ввів її в систему, ШІ обробляє вхідні дані та створює новий контент. Автори називають це етапом виходу. Такий вихід і є результатом взаємодії користувача з ШІ. Проте наскільки оригінальним є кінцевий продукт залежить як від підказки користувача так і від характеристик системи штучного інтелекту [7].

Тут слід відрізнити роботи, створені за допомогою ШІ, від робіт, створених ШІ повністю. Якщо йдеться про допомогу ШІ (англ. AI-assisted), такий результат, як правило, значною мірою зобов'язаний своїм вираженням підказкам, які надає користувач. У таких випадках вважається, що користувач зберігає достатній авторський контроль над результатом або бере на себе пряму авторську відповідальність за вираження результату. Навпаки, роботи, створені ШІ повністю - це ті, де людський внесок у вираження результату зазвичай розглядається як мінімальний, і таким чином вважається, що результат був створений самим ШІ [8].

Ряд авторів вважає, що ступінь людського внеску може бути чітко визначений шляхом аналізу отриманого результату [9]. Іншим словами, цей підхід полягає в чіткому визначенні того які конкретно елементи створені людиною та надання захисту лише цим елементам твору. Проте постає питання про те як цього можна реально досягти, адже як слушно зауважують М. Фенвік та П. Юркіс, «творчість завжди була продуктом гібридних форм спільної творчості між людиною та машиною – те, що ми можемо охарактеризувати як спільне творіння людини-автора або авторів (у випадку, коли є кілька творців) і технології – і цей генеративний ШІ є лише останньою та найдосконалішою ітерацією такої тенденції» [10, с. 118]. Іншими словами, люди завжди використовували певний інструмент для вираження абстрактної ідеї, задуму, що до того існував лише в їхній свідомості. ШІ тут можна розглядати як ще один в довгому ряді інструментів, який використовує людство. І як глиняну табличку чи пензель художника неможливо розглядати як співавторів, так само і радикальний погляд на ШІ бачить в ньому лише знаряддя, але аж ніяк не самостійного автора.

Підхід, здавалося б, розумний, але не позбавлений вад. Труднощі з ним стосуються способу, у який слід проводити аналіз участі автора у створенні продукту ШІ. Наприклад, з перетворенням тексту у зображення, користувач просто надає текстову підказку, яка має на меті відібрати елементи для кінцевого зображення. З огляду на те як працює технологія ШІ, очевидно, що зв'язок між початковою підказкою користувача та тим як різні елементи представлені у кінцевому результаті виглядатиме слабким. Як стверджує професор Е. Лі, користувач проявляє достатню креативність у деяких кроках, наприклад у відтворенні та подальшій обробці, а також бере креативну участь у тому що дослідник називає «оперативним проектуванням» [11, с. 22]. І дійсно, хоча введення користувача в цьому рівнянні справді має значення для цілей визначення авторства, слід зазначити, що вибір і розташування елементів для майбутнього твору, як такі, не захищені авторським правом. Водночас, трансформаційні можливості ШІ, що постійно розвиваються, продовжують кидати виклик традиційним уявленням про авторське право. Саме в цьому дусі слід відповісти на питання чи можна вважати штучний інтелект автором без надання йому статусу юридичної особи.

Аби відповісти на це питання, слід знов звернутися до деяких теоретичних положень права інтелектуальної власності та згадати про існування двох його теорій. Одна з них заснована на концепції права,

а інша є утилітарною. Теорія, що ґрунтується на праві, походить з праць Локка та Гегеля. Вона виправдовує надання права тим, що автор створив щось нове, що раніше не перебувало в спільній власності [12, с. 177]. На противагу цьому, утилітарна теорія розглядає авторське право як вираження власної особистості автора та втілення його волі [13, с. 52].

В залежності від творчої праці, про яку йдеться, різні теорії використовують різні обґрунтування для надання твору захисту авторським правом, однак неможна не помітити, що вони обидві ґрунтуються на атропоцентричних міркуваннях, і тому, на перший погляд, їх складно прикласти до творів, що виникають (тут ми поки не будемо говорити «створюються»), адже це слово передбачає визнання за машиною творчих здібностей) за допомогою ШІ. Відсутність людини призводить до розпаду обох теорій авторського права, адже ШІ, щонайменше на даному етапі, не має особистості та нездатний до творчості в традиційному розумінні.

Аби авторські права виникли, твір має бути оригінальним. Вимога оригінальності може бути описана в різний спосіб (наприклад, в Україні господарський суд вказав, що оригінальність значить, що твір «не повинен бути скопійований з іншого твору і повинен містити значний обсяг власного творчого матеріалу») [14, с. 32]. Звісно, оригінальність є правовою вимогою та тісно пов'язана з авторством. Як правило, твір вважається оригінальним, якщо він походить від автора шляхом незалежної творчості та має певний мінімальний ступінь творчості [15, с. 8. Творчість, в кінцевому підсумку, повинна мати творчий результат, який не буде скопійованим. Тому важливим питанням слід вважати те, чи створює ШІ оригінальний твір (що може бути захищений авторським правом), або він просто компілює данні з інших джерел (що виключає захист авторським правом).

Таким чином, для встановлення можливості наділення ШІ авторським правом доцільно визначити чи відбувається в процесі його діяльності копіювання, або самостійне творіння. Відповіді на це питання точно наразі уявляється вкрай складним через його природу, яка не є виключно правовою (згадаємо описану вище філософську проблему чорної скриньки). Право тут може лише спостерігати та очікувати більшого осмислення даної проблем засобами інших наук.

Висновки. Питання визнання авторського права за штучним інтелектом давно перестало бути суто теоретичним. В сучасних умовах воно стає надактуальним, повсякденним та таким, що пов'язане з цілком практичними матеріальними наслідками. Відповідь на це питання вимагає цілковито нового погляду на такі фундаментальні поняття як «авторство», «інтелект», «оригінальність» та інші. Право має деякі напрацювання з цього приводу, проте говорити про комплексну картину наразі надто оптимістично. Більше того, виглядає так, що праву в принципі бракує понятійного апарату для опису проблем, що виникають у зв'язку з визначенням авторського права штучного інтелекту. Це означає, що наразі правове регулювання як на міжнародному, так і на національному рівні буде змушене обмежитись спробами прикласти вже існуючі правові концепції до нової реальності. Рішення не надто вдале, проте за відсутності інших вони виглядає найкращим з можливих. Водночас слід констатувати, що поточні спроби врегулювати питання авторського права, пов'язані із штучним інтелектом, приречені на неточність та недосконалість з самого початку. Без осмислення фундаментальних категорій авторства філософією, соціологією та іншими науками право залишається позбавленим достатнього інструментарію для врегулювання поточних проблем. Отже і стан правового регулювання буде різуче відставати від технічного розвитку. Неможна сказати, що ця ситуація цілком нова. Вона проявлялася під час всіх видатних науково-технічних революцій. Вона потребує активного регулювання та застосування міждисциплінарного підходу в розвитку правових норм, що дозволить, зрештою, встановити як авторське право повинне існувати та розвиватися в епоху штучного інтелекту.

Список використаних джерел

1. Кульбабська І.В. Чи може штучний інтелект бути автором? Міжнародне право в період турбулентності міжнародних відносин: збірник матеріалів Всеукр. наук. студент. інтернет-конференції, Одеса, 2021. С. 371–373.
2. Харебава Т. Експертна думка. Авторські права на об'єкт, створений штучним інтелектом, 2024. Електронний ресурс. URL: <https://uba.ua/eng/news/ekspertna-dumka-avtorsk-prava-na-obkt-stvorenij-shtuchnim-ntelektom> (дата звернення: 29.10.2025).
3. Goldstein P., Trimble M. International and Comparative Copyright Law: Cases and Materials. Oxford: University Casebook Series, 2024. 414 p.
4. Про авторське право і суміжні права. Закон України від 01.12.2022 № 2811-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text> (дата звернення: 29.10.2025).

5. Міліцина К. М. Еволюція критерію оригінальності в авторському праві України. Актуальні проблеми держави і права. 2022. Вип. 95. С. 56–62.
6. Кісіль Н.В. Як виникають авторські права, 2023. Електронний ресурс. URL: <https://www.kisilnv.com/2023/01/27/%D0%BE%D0%B1%D1%94%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B0%D0%B2%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D1%8F%D0%BA%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0%D1%8E/> (дата звернення: 29.10.2025).
7. Saw C. L., Lim D. The Case for AI Authorship in Copyright Law. Електронний ресурс. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=5108423 (дата звернення: 29.10.2025).
8. Спесивцева О. Право sui generis: як штучний інтелект адаптує під себе авторське право? Юридична газета Online. Електронний ресурс. URL: <https://yurgazeta.com/publications/practice/informaciynepravotelekomunikaciyi/pravo-sui-generis-yak-shtuchniy-intelekt-adaptue-pid-sebe-avtorske-pravo.html> (дата звернення: 23.10.2025).
9. Lass D. J. With Enough Human Contribution, AI-Generated Outputs May Be Copyright Protectable. National Law Review. February 6, 2025. URL: <https://natlawreview.com/article/enough-humancontribution-ai-generated-outputs-may-be-copyright-protectable> (дата звернення: 29.10.2025).
10. Fenwick M. Jurcys P. Originality and the future of copyright in the age of generative AI. *Computer Law & Security Review*. 2023. No 51. P. 105-182. P. 118.
11. Lee E. Prompting Progress: Authorship in the Age of AI. *Florida Law Review*. 2024. No 76. P. 22-28.
12. Сенюта В. О. Природниче обґрунтування права інтелектуальної власності у Дж. Локка та Г. Гегеля. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: ПРАВО*. 2017. Вип. 44. Т. 2. С. 177–180.
13. Кохановська О. Основні теорії права інтелектуальної власності та їх вплив на розвиток сучасного законодавства в Україні. *Право України*. 2011. № 5. С. 52–59.
14. Майданик Л. Поняття оригінальності твору в авторському праві: досвід ЄС, України та інших зарубіжних країн. *Підприємництво господарство і право*. 2018. № 10. С. 32–36.
15. Клейменова С. М. Співвідношення понять «оригінальність» та «творчість» як ознаки об'єктів авторського права. *Вісник Одеського національного університету. Серія «Правознавство»*. 2023. Т. 25, № 2. С. 7–9.

References

1. Kulbabska, I.V. (2021). Chy mozhe shtuchnyi intelekt buty avtorom? Mizhnarodne pravo v period turbulentnosti mizhnarodnykh vidnosyn – International Law in Times of Turbulence in International Relations, Odesa, 371–373. [in Ukrainian].
2. Kharebava, T. (2024). Ekspertna dumka. Avtorski prava na ob'ekt, stvorenyi shtuchnym intelektom [Expert opinion. Copyrights to an object created by artificial intelligence]. Retrieved from <https://uba.ua/eng/news/ekspertna-dumka-avtorsk-prava-na-obkt-stvorenijj-shtuchnim-ntelektom> (accessed 29 October 2025). [in Ukrainian].
3. Goldstein, P., & Trimble, M. (2024). International and Comparative Copyright Law: Cases and Materials. Oxford: University Casebook Series.
4. Pro avtorske pravo i sumizhni prava [On Copyright and Related Rights]. (2022). Zakon Ukrainy vid 01.12.2022 № 2811-IKh. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text> (accessed 29 October 2025). [in Ukrainian].
5. Milityna, K.M. (2022). Evoliutsiia kryteriiu oryhinalnosti v avtorskomu pravi Ukrainy [Evolution of the originality criterion in Ukrainian copyright law]. Aktualni problemy derzhavy i prava – Actual Problems of State and Law, 95, 56–62. [in Ukrainian].
6. Kisil, N.V. (2023). Yak vynykaiut avtorski prava [How copyright arises]. Retrieved from <https://www.kisilnv.com/2023/01/27/об'єкти-авторського-права-як-виникаю/> (accessed 29 October 2025). [in Ukrainian].
7. Saw, C.L., & Lim, D. (2025). The Case for AI Authorship in Copyright Law. Retrieved from https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=5108423 (accessed 29 October 2025).
8. Spesyvtseva, O. (2025). Pravo sui generis: yak shtuchnyi intelekt adaptuie pid sebe avtorske pravo? [Sui generis right: how artificial intelligence adapts copyright to itself?]. Yurydychna hazeta Online – Legal Newspaper Online. Retrieved from <https://yur-gazeta.com/publications/practice/informaciyne-pravo-telekomunikaciyi/>

- pravo-sui-generis-yak-shtuchniy-intelekt-adaptue-pid-sebe-avtorske-pravo.html (accessed 23 October 2025). [in Ukrainian].
9. Lass, D.J. (2025). With Enough Human Contribution, AI-Generated Outputs May Be Copyright Protectable. *National Law Review*, 6 February 2025. Retrieved from <https://natlawreview.com/article/enough-humancontribution-ai-generated-outputs-may-be-copyright-protectable> (accessed 29 October 2025).
 10. Fenwick, M., & Jurcys, P. (2023). Originality and the future of copyright in the age of generative AI. *Computer Law & Security Review*, 51, 105–182.
 11. Lee, E. (2024). Prompting Progress: Authorship in the Age of AI. *Florida Law Review*, 76, 22–28.
 12. Seniuta, V.O. (2017). Pryrodnyche obgruntuvannia prava intelektualnoi vlasnosti u Dzh. Lokka ta H. Hehelia [Natural justification of intellectual property law in John Locke and G. Hegel]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravo – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: Law*, 44(2), 177–180. [in Ukrainian].
 13. Kokhanovska, O. (2011). Osnovni teorii prava intelektualnoi vlasnosti ta yikh vplyv na rozvytok suchasnoho zakonodavstva v Ukraini [Main theories of intellectual property law and their influence on the development of modern Ukrainian legislation]. *Pravo Ukrainy – Law of Ukraine*, 5, 52–59. [in Ukrainian].
 14. Maidanik, L. (2018). Poniattia oryhinalnosti tvorv v avtorskomu pravi: dosvid YeS, Ukrainy ta inshykh zarubizhnykh krain [The concept of work originality in copyright: experience of the EU, Ukraine and other foreign countries]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, Economy and Law*, 10, 32–36. [in Ukrainian].
 15. Kleimenova, S.M. (2023). Spivvidnoshennia poniat ‘oryhinalnist’ ta ‘tvorchist’ yak oznaky obektiv avtorskoho prava [Correlation of the concepts ‘originality’ and ‘creativity’ as features of copyright objects]. *Visnyk Odeskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pravoznavstvo – Odesa National University Herald. Law*, 25(2), 7–9. [in Ukrainian].

Стаття надійшла 05.10.2025
Стаття прийнята до друку 12.11.2025